червень 2011
June 2011

ПРОМІНЬ
Promin

Союз Українок Канади

ПРОМІНЬ
РІК LI ЧЕРВЕНЬ Ч.5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LI JUNE No .5

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ

Contents

1 Редакційа .... Editorial
2 Літо .... Summertime
5 Проща в Україну .... Pilgrimage to Ukraine
7 Духовість .... Spirituality
10 Жіночі постаті .... Women of Influence
12 Навкола Світу .... Around the World
14 Вісті з Централі .... News from the National Office
16 Нашим Найменшим .... For Our Children
18 Стипендія .... Scholarship
20 Громадська Хроніка .... Community Events
29 Квіти Незабутнім .... In Memoriam
32 Пресовий фонд .... Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities
Canadä

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна...Editorial

Місяць червень багатий на природню красу, на зелень, на квіти і на тепле обімаюче повітр'я, яке огріває наші душі і наші серця. Цей розквіт можна порівняти до розквіту життя, яке час від часу потребує відсвіженої сили, енергії і надії.

І хоч припиняємо нормальну зимову оргнанізаційну активність часто маємо нагоду брати участь в інших цікавих подіях, які відубуваються літом. Цього літа в серпні відбувається крайовий зї'зд Союзу Українців Самостійників та складових організацій. Союз Українок Канади буде мати свої окремі сесії де буде обговорено ряд важливих справ. Заохочуємо Вас взяти активну участь в з'їзді в цей 85-ий рік існування нашої організації, щоб ще довгі роки Союзанки дальше гордо несли свій Смолоскип, який майорить на прапрорах Союзу Українок Канади.

Важливим також є участь нашої молоді в різних літніх курсах на оселях, в Інститутах або в Колегії Св. Андрея. Тут вони матимуть нагоду підкріпите своє знання української мови, літератури, мистецтва, і.т.п.

Хочу також звернути увагу на ще одну важливу і цікаву справу. Пропоную Вам цього літа скористати з повільнішого темпа життя і заставити себе до загального читання. Прочитайте твори Лесі Українки, Ольги Кобилянської, Тараса Шевченка та інших визначних авторів. Додайте до цього різні видання Союзу Українок Канади, як наприклад: "Нарис Української Культури" (3 томи), "Видатні Жінки Української Історії", "Ukrainian Canadiana". Для тих кому потрібно існують відповідні переклади українських авторів в англійській мові.

Після прочитання книжок цього літа запрошуємо Вас написати рецензію із найцікавішої прочитаної Вами книжки і подати до "Променя", щоб інших зацікавити до читання.

Заохочуйте також нашу молодь до читання. В книжках знаходиться джерело знання на різні цікаві теми, які прочитавши збагачують життя кожної людини.

За словами Івана Франка:

Книги - морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна
Той, хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить.

Бажаю всім веселого і спокійного літа!

Орися Сушко

Summertime……

…..not only takes us out of doors, it takes us outside of ourselves. Lush blooms and fragrant florals exhilerate our senses. The miracle of perennial resurrections, rejoicing in the sun after a long, cold hibernation. These are the wonders that inspire poets, to paint words into colourful images, seen only by the mind's eye. Here are some "summertime" poems, which, after reading today, you may wish to tuck away among your Christmas ornaments, so that you might be returned to their warmth on a cold winter's day……

MOONLIGHT, SUMMER MOONLIGHT

Emily Bronte

'Tis moonlight, summer moonlight,
All soft and still and fair;
The solemn hour of midnight
Breathes sweet thoughts everywhere,

But most where trees are sending
Their breezy boughs on high,
Or stooping low are lending
A shelter from the sky.

And there in those wild bowers
A lovely form is laid;
Green grass and dew-steeped flowers
Wave gently round her head.

BED IN SUMMER

Robert Louis Stevenson

In winter I get up at night
And dress by yellow candle-light.
In summer quite the other way,
I have to go to bed by day.

I have to go to bed and see
The birds still hopping on the tree,
Or hear the grown-up people's feet
Still going past me in the street.

And does it not seem hard to you,
When all the sky is clear and blue,
And I should like so much to play,
To have to go to bed by day?

WHEN ON A SUMMER'S MORN

William Henry Davies

When on a summer's morn I wake,
And open my two eyes,
Out to the clear, born-singing rills
My bird-like spirit flies.

To hear the Blackbird, Cuckoo, Thrush,
Or any bird in song;
And common leaves that hum all day
Without a throat or tongue.

And when Time strikes the hour for sleep,
Back in my room alone,
My heart has many a sweet bird's song --
And one that's all my own.

Літо.....

... . не тільки переносить нас на свіже повітр'я, але також впливає на нашу душу. Розкішні та запашні квіти підбадьорують наш настрій. Самим чудом є повернення щорічних квітів, що дає їм нагоду тішатися теплим сонцем після довгої холодної зими. Це є ті дива які впливають на поетів писати слова у барвистих образах, які доходять до нас і зворушують нашу душу. Ось деякі "літні" поезії, котрі, після прочитання ви напевно запам'ятаєте їх в зимовій порі і мабуть тоді також відчуєте їх теплоту під час холодних днів зими... . .

ВЛІТКУ

Ночували з татом ми надворі,
На пухкому, запашному сіні,
І над нами - тільки зорі
Й оксамитне небо темно-синє...

І казав мені про небо татко,
Що воно - безмежне і безкрає:
Що ніде йому початку,
Ні кінця йому немає...

Що нікому в світі не збагнути
Таємниці величі такої...
Довго я не міг заснути,
Все питався - тата непокоїв.

І дізнався я, що всі ті зорі -
То світи далекі і незнані,
Що між ними ми - в просторі -
І не перші, певно, й не останні...

Пахло сіно... Тихо спав мій тато.
А мені хоч би хоч задрімалось:
Щось хотів я ще спитати,
А що саме - в думку не вкладалось.

Аж уже вві сні майнуло тінню
Те, про що спитать хотів жагуче:
"Чи й на зорях сплять на сіні,
Й чи таке ж воно, як тут, пахуче?..."

ЛИПА

Серцем, де сьомий владарствує місяць, я славлю ласкаву
Липу; утіху мою, дерево чистих тишин!

Полудень повно розлився: на небі, безмірно спокійнім,
Стали в дрімоті чуткій білі снопи оболок.

А серед нас єси ти, зелене земне оболоко,
Чаром любовано-святим кличеш мій радісний крок.

Кротости пильна учителько, жоно між древ найлюбіша,
Липо, утіхо моя, дерево древніх тишин!

Бджоли цілунком легким припадають до тебе - і довго
Легітні струни твої в сонячний простір бринять.

Ти, ароматів шатро, на душу мені навіваєш
Казку далеких країн - там народилися ми.

Там народилися ми і туди ми причалимо знову,
Радісно ми знесемось в ірій безплотних бувань.

Істину цю нам вістять три голоси, повабу повні:
Літа, сердечних глибин і ароматів твоїх.

В вірі побожній тобі сліпучі вінки славословлень
Я покладаю до стіп, липо, вістунко небес!

Михайло Орест

TO SEE THE SUMMER SKY

Emily Dickinson

To see the Summer Sky
Is Poetry, though never in a Book it lie --
True Poems flee --

СОНЦЕ КЛИЧЕ

Тільки вихоплюся з хати -
Сонця, сонця повний світ:
Он пішло над лісом вигравати,
По кульбабі в лузі мерехтить!

Там - зелений гай золотить,
Там - голубить квіточки;
Там - над ставом сині тіні котить,
В небі протинаючи хмарки...

Стану, гляну, завагаюсь:
То й куди ж його піти?
Чи до лісу, чи до того гаю,
Чи до золотавої води?

Чую: кличе луг квітчастий,
Бачу: манить гай і ліс;
Знаю: жде мене і став хвилястий...
І... відразу хочу бути скрізь!

A SUMMER DAY

Lucy Maud Montgomery

I

The dawn laughs out on orient hills
And dances with the diamond rills;
The ambrosial wind but faintly stirs
The silken, beaded gossamers;
In the wide valleys, lone and fair,
Lyrics are piped from limpid air,
And, far above, the pine trees free
Voice ancient lore of sky and sea.
Come, let us fill our hearts straightway
With hope and courage of the day.

II

Noon, hiving sweets of sun and flower,
Has fallen on dreams in wayside bower,
Where bees hold honeyed fellowship
With the ripe blossom of her lip;
All silent are her poppied vales
And all her long Arcadian dales,
Where idleness is gathered up
A magic draught in summer's cup.
Come, let us give ourselves to dreams
By lisping margins of her streams.

III

Adown the golden sunset way
The evening comes in wimple gray;
By burnished shore and silver lake
Cool winds of ministration wake;
O'er occidental meadows far
There shines the light of moon and star,
And sweet, low-tinkling music rings
About the lips of haunted springs.
In quietude of earth and air
'Tis meet we yield our souls to prayer.

Spirituality

Ukrainian Pilgrimage 2010

Sisters of The Orthodox Monastery of the Transfiguration in Ellwood City, Pennsylvania, went on a pilgrimage in Ukraine, from April 26 to May 14, 2010. Following are some highlights of their journey, as written by Sister Martha.

The doors swung open and for an instant we could see the face of two smiling nuns with roses in their hands before the doors swung shut again. Another instant and the doors of the terminal opened once more for us to pass through and into the waiting arms of two eager nuns joyfully exclaiming, "Christos Voskrese! Christ is Risen!" in Slavonic and English by turns. And we, in a fog caused by many hours of travel, happily replied, "Voistinu Voskrese! Indeed He is Risen!" This was the beginning of a pilgrimage of a lifetime, a pilgrimage that would last 17 days, but in our hearts, forever.

Mother Christophora had chosen the three newest sisters of our monastery, Sister Mary, Sister Helene and me, to accompany her during these blessed days. Our abbess wanted us to experience life - a monastic life in particular - as lived in an Orthodox country. A generous and loving bequest made it possible for this dream to come true.

First Impressions: Kyiv and Beyond

From the airport we were taken first to a hotel in the centre of Kyiv, a very nice on with beds that felt heavenly to our jet-lagged bodies. We enjoyed a walk around the city and supper on our own before a good night's sleep.

The next morning our new monastic friends communicated in broken English that we were going to go first to the famous Kyivan Caves Lavra [Monastery]. Scarcely believing where we were, we made our first steps onto the holy ground of the Lavra. For centuries monks had lived out their monastic life - a life of strict prayer and fasting - in these caves that they had hewn out of the earth. As we traversed the narrow passages of the "Near Caves," we tried to take everything in as our guide identified the saints whose incorrupt relics we were venerating. As we came back up into the light none of us spoke as the experience was too amazing for words!

Later that day we began our journey west toward the nuns' monastery where we would meet up with their abbess, Mother Mihaila, and our own spiritual father, Fr. Alexander, who would spend part of our trip with us. As we drove, we were excited as we passed one domed church after another, an experience only possible in a country that has been Orthodox for hundreds of years. Although our eyes were heavy, it was too exciting to sleep. We could see why Ukraine is called the "Bread Basket of Europe" as we passed field after field of newly turned earth, dark and rich, ready for

planting. Along the roadside were also many cows and horses feeding on the tall grass. We smiled as we noted the odd combination of the old and the modern side by side; a farmer with a horse and cart sharing the road with men or women in new cars talking on their cell phones. Yet for the average Ukrainian, daily life consists of this combination. Many people have a television and cell phone, many also have a cow, perhaps pigs and chickens, and almost all need a garden to survive.

First Night in a Monastery: Skete at Mlinov

Our host monastery, St. Nicholas' in Gorodok, has smaller monasteries in three different town which the nuns refer to as "branches." One branch is in the small town of Mlinov about 45 minutes away from Gorodok. This was our first stop outside of Kyiv.

Here, we were greeted with singing by sisters dressed in tall and imposing looking klobuks, and with joy-filled hugs from Abbess Mihaila. A huge bunch of roses were handed to Mother Christophora.

After we were shown to our rooms we were called to supper where a feast of many Ukrainian dishes was laid out for us. At first we were overwhelmed by all the food, but soon came to understand that this is Ukrainian hospitality at its best. Following supper there was music and singing by the nuns and other guests, after which we were led to our rooms. There we dropped into our beds grateful for sleep!

Pochaev

The next morning, after a huge breakfast, we began our drive to the famous Pochaev Lavra. It was at the site of this monastery that the Mother of God appeared to St. Job, who was a shepherd, and told him to build the Lavra. As a sign to him she left her footprint in the rock upon which she stood. As we approached the Lavra I caught my breath thinking what a miracle it was to be there. Perched on the hill, crowned with many gold onion domes, it rose before us as a giant powerhouse of prayer. Underneath our feet lay flagstones trodden smooth by many thousands of pilgrims' feet - pilgrims who had come seeking healing and wisdom from the many saints who had lived there and from the many miracle-working icons that dwell there.

Down in the cave church of Saint Job of Pochaev we were able to venerate the saint's incorrupt relics. As I kissed his darkened hand chills ran down my spine and I prayed that some of his holiness would cling to me. Two of us were able to squeeze ourselves through the small entrance hole of the cave where St. Job spent many years in prayer and fasting. We made our way in, and then back out, but it was such a tight squeeze that we ended up with "holy holes" in our dresses!

Upstairs in the main church we were given the blessing of venerating the miracle-working Pochaev icon of the Mother of God. As a priest lowered the icon down to us from its place high on the iconostasis, tears came to

my eyes seeing our Mother coming down to us! Nearby was another icon of the Mother of God, with pairs of crutches propped on either side, evidence of past miracles. In this church we also venerated the rock on which the print of the foot of the Virgin can still be seen, and from flows sweet holy water.

Skete of St. Anne

Late in the afternoon we left Pochaev and drove a short distance to another branch of the St. Nicholas Monastery, the Skete of St. Anne. A place of pilgrimage for many faithful from around Ukraine and other eastern European countries, it has a holy spring in which thousands bathe year round. Summer and winter the water remains the same temperature of 40 degrees. The custom is to fully submerge oneself three times, just as at baptism, and then to quickly get out before one freezes! Many have been cured of diseases here and no one gets sick, in spite of the frigid water. The sisters are not yet able to house, feed or even provide modern facilities for so many pilgrims in this new monastery. They are only able to offer tea and bread. Those who wish to sleep under the stars are welcome to do so. Undeterred by the lack of amenities, the pilgrims continue to come by the busload day in and day out.

Again we were warmly welcomed and after a huge late lunch, we were treated to a performance by a group of children from the village. Directed by one of the sisters, we saw about 25 children ranging in age from four to 14, all dressed up in fantastic costumes. The play lasted about 45 minutes and was complete with a loudspeaker. We could hear clearly as the children sang, sometimes together and sometimes solo. They also recited very long lines which they had memorized. A great time was had by all and we only regretted that we were not able to understand a word of it!

Later, following a tour of the skete and its farm, we enjoyed an outdoor candlelit supper. Then it was the nuns' turn to perform for us, singing and playing guitar and the bandura, their national instrument. The sisters are very talented and their beautiful clear voices made the short concert a delight.

Abbot Benjamin's Monastery in Bukovyna

Bump! Bump! Bump! We drove on poor roads hour after hour until we arrived at a small village, at the edge of which lies the Monastery of the

Dormition of the Mother of God, where we were to spend the night. We were greeted with rejoicing by Abbot Benjamin (who, along with Mother Mihaila, had been to our monastery six years ago), several of his monks, his parents and other kinfolk as well. We were given a tour of the monastery's numerous churches and chapels. Up and down, 'round and 'round we went until most of us were thoroughly confused! As the darkness descended we were shown to our rooms, then to another wonderful Ukrainian feast.

The next morning we were awakened by the sound of bells ringing from the bell tower, which happened to be situated right outside our windows. As we dressed and said our prayers we could hear now and then men's voices singing in the church across the way. It was a beautiful morning as we walked through the courtyard and into the main church. We were delighted to be attending our first Divine Liturgy since arriving in Ukraine. We were asked to sing some parts of the service in English. Since it was the Paschal season we sang "Christ is Risen" in English as well as a few other languages. Little did we know that "Christ is Risen" in *Aleut* - a genuine native American language - was to become the most popular hymn we would sing the whole trip. We were asked to repeat it many times in many different situations!

At this monastery we also were blessed to venerate an icon of Christ that had wept blood. It had not wept for some time but the surface was covered with dry blood. It was a solemn moment as in an instant the suffering and passion of Christ became very real to me.

Fr. Benjamin is a very generous man and we could not leave before being loaded down with gifts. And so, with many blessings, we were on our way to the city of Rovno, wherein resides the third branch of the St. Nicholas Monastery.

TO BE CONTINUED IN NEXT MONTH'S PROMIN

Неділя Всіх Святих

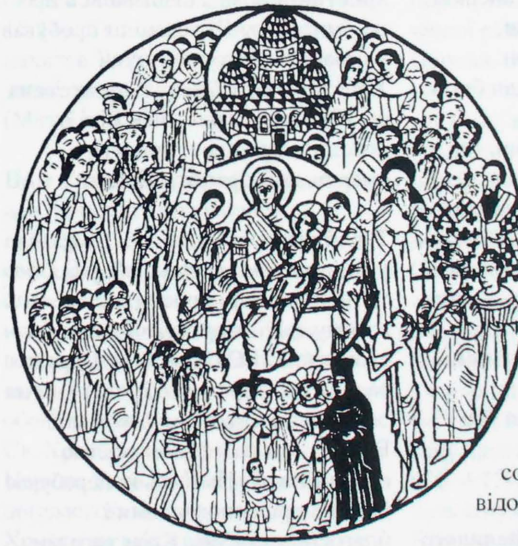

Святкування пам'яті цих святих розкладено Церквою в церковних календарях на весь рік, по їх іменах. Але імена тих святих, що вміщені в календарі, це тільки незначна частина того незлічимого собору святих, імена яких відомі тільки Богові.

Згідно з уставом Св. Христової Православної Церкви, в першу неділю після Св. Тройці призначено святкувати пам'ять Всіх Святих, віддаючи їм пошану як ревним віроугодникам, що за своє праведне життя удостоїлись Божої ласки й слави, без огляду на те, якої вони були національності, раси чи суспільної кляси.

Хто ці незчисленні святі в Христовій Церкви? Це є всі ті, що про них читається в цю неділю з Св. Євангелії. Це ті, хто сміливо визнавав Христа перед людьми та ісповідував Христову віру і кого Христос за це визнав перед Отцем Своїм Небесним. Це ті, хто любив Христа більше, ніж батька і матір, ніж сина і дочку, і за це став достойним Царства Христового. Це ті, хто взяв хреста свого, і пішов за Христом. Це власне всі ті, про кого Христос сказав "... І кожен, хто за ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька чи матір, чи дітей, чи землі, - той багатократно одержить і життя вічне наслідує" (Матвія 19:29). Це врешті ті, що щиро послужили меншим братам Христовим - всім бідним та нужденним, - голодних годували, нагих одягали, подорожніх приймали, хворим і в'язням допомагали, це ті, яким Христос в день останнього суду Свого скаже: "Прийдіть, благословенні Мойого Отця, посядьте ви Царство, вготоване вам від заложення світу" (Матвія 25:34)
До приходу Христа Спасителя на землю святих праведних людей було дуже мало, бо в тодішньому поганському світі чеснотливих людей майже не було. "Погани, - як каже св. Павло, - ... Божу правду

замінили на неправду, і честь віддавали, і служили створінню більш, як Творцеві..." (Римлян 1:25). Все ж таки серед вибраного Богом народу коли й були праведники, то вони спасались тільки вірою в Того Ісуса, Месію Христа, Якого віками очікували. Це якраз про них читається в неділю Всіх Святих в посланні ап. Павла до Євреїв, що "... вони царства побивали, правду чинили, одержували обітниці, пащі левам загороджували, силу огненну гасили, втікали від вістря меча, зміцялись від слабості, міцними були на війні, обертали врозтіч полки чужоземців; ... камінням побиті бували, допитувані, розпилювані, вмирали забиті мечем, тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, засумовані, витерпілі, ті, що світ не вартий був їх, тинялися по пустинях та горах, і по печерах та прірвах земних. І всі вони, одержавши засвідчення вірою, обітниці не прийняли ..." (Євреїв 11:33-39), тобто померли в глибокій вірі, не побачивши обіцяного Месії Христа.

З приходом на землю Христа Спасителя наступив великий переворот у духовому житті людства, бо власне Христос і для того прийшов на землю, щоб виконати доповнення Закону Божого на основі заповіді любові і всепрощення, чесноти, які були зовсім незнані в Старому Завіті. Це тому, що духовні провідники ізраїльського народу толкували Закон Божий не так як треба було його толкувати, а навчали людей щось протилежне.
У цей грізний для всього людства час Всемилосердний Господь, не бажаючи загибелі роду людського, посилає Сина Свого Єдинородного, щоб визволити цей рід людський від первородного гріха та спасти його від загибелі, прокляття і смерті.

Це святе діло духовного відродження людського роду завершив Спаситель в день Св. Тройці чи П'ятидесятниці, зіславши на Своїх Апостолів Духа Святого, благодать Якого вічно оживляли та оживлює Христову Церкву, початком заснування Якої на землі вважається власне Св. Тройці.

Та ісповідування й поширення Христової Віри серед тодішнього до краю упавшого духово і морально поганського світу не було легкою справою. Св. апостол та невеличка спочатку група визнавців Христа терпіли великі переслідування з боку поганської духовної та світської влади, внаслідок чого в перші віки існування Христової Церкви було дуже багато мучеників за Христову віру. Всі апостоли, за винятком ап. Івана, згинули мученичою смертю. Їхнім шляхом пішли пізніше сотні і тисячі інших мучеників, які були дуже щасливі, що приймали цю мученичу смерть ради Христа Спасителя. Такі жахливі часи терпіли християни цілих три віки існування Христової Церкви, аж доки Все милосердний Господь не змилосердився над Своїм створінням і в 313 році, за імператора Констянтина Великого Христова Віра була признана як така, що її можна було всюди ісповідувати. Сам імператор Констянтин охрестився перед своєю смертю.

Та боротьба між добром і злом не вгавала; з бігом дальших віків проти Св. Христової Віри поставили темні та ворожі сили, які намагалися розбити єдність християн. У ці небезпечні та грізні часи для Христової Церкви завжди знаходились чеснотні та праведні християни, які ціле їхнє життя присвячували для Св. Христової Церкви, а то й часто терпіли переслідування та мученицьку смерть, збільшуючи чимраз більше хор Святих.

За приклад великої віри ісповідання та мученицької смерті за Христа може нам послужити св. Юрій Переможець. Як син багатих батьків та високий старшина імператорської гвардії, як також особистий дорадник імператора Діоклеціяна, молодий Юрій удостоївся був тоді найбільших людських благ. Та все те Його аж ніяк не тішило і не задовольняло, аж доки він не став християнином. Довідавшись про це, імператор Діклецціян пробував намовляти його покинути Христову Віру. Непохитрно стояв св. Юрій при Христовій Вірі і погодився радше прийняти смерть, чим зрадити Христа.

Такі були праведники та Божі угодники, які мужньо обороняли та поширювали християнство по всьому світі, жертвуючи навіть своє .иття. І Св Христова Церква заслужено зараховує їх, бо вони на землі були кивотами благодаті Божої, з на небі стали оселею слави Божої. Пам'ять їх перебуває із роду в рід з похвалами і благословеннями. Крім того ми шануємо і ублажаємо святих, тому що всі вони отці, брати й сестри наші по духу віри Христової і любови, що нею вони нерозривно з нами з'єднані, вони становлять з нами одну Церкву, яка має одну основу і одного Голову - Ісуса Христа. Вже від перших віків християнства Православна Церква постійно прославляла подвиги, чесноти і страждання святих, молилася на гробах мучеників,

будувала на честь їх храми, встановлювала свята, складала служби і пісні на спомин про них, призивала їх у молитвах і шанувала їхні св. ікони.

А серед цього спільного всехристиянського хору святих для кожного народу виділюється найперше хор тих святих, які вийшли з того ж народу, які жили і працювали разом зі своїм народом, які з ним страждали, обороняючи Христову Православну віру, які за ту віру, в якій жив їхній народ, часто й життя своє клали. І цих своїх святих ми найбільше знаємо тому, що це звичайно і логічно. Навіть Сам Ісус Христос сказав: "Я посланий тільки до загинулих овечок дому Ісраїлевого" (Матвія 15:24). Та й апостолам Христос наказав "Ідіте радніш до овечок загиблих дому Ізраїлевого" (Матвія 10:8).

Цим Спаситель нам і всім святим дав приклад опікуватися найперше членами свого народу і своєї Церкви. Цими Христовими словами встановлена національність кожної Церкви і встановлений національний хор святих не виключає нашого обов'язку шанувати всіх святих Св. Христової Вселенської Церкви та за їхніми молитвами і допомогою виконувати заклик Христа до всіх християн світу - навчати та зміцнювати Христову віру й Церкву по всьому світі.

Між хором святих Христової Вселенської Православної Церкви є також багато і таких, що вийшли з нашого боголюбивого українського народу та сяяли світлом благочестя й любові, працюючи місійно для поширення та зміцнення Св. Православія серед свого українського народу.

Найголовнішим з них були: св. княгиня Ольга, св. благовірний і рівноапостольний князь Володимир, свв. князі Борис, Гліб та Ігор, свв. отці митрополити Київські чудотворці Іларіон, Михаїл, Петро, Олексій, Йона і Макарій; святителі: Димитрій Ростовським, Йосаф Білгородський та Іван Тобольський; Антоній й Феодосій Печерські, Макарій Овруцький, Афансій Берестейський, Іов Почаївський та багато-багато інших, які ціле своє життя трудилися в Божому Винограднику, исповідуючи Христову віру серед всіх людей доброї волі.

Благодаттю Божого і ми перебуваємо постійно в опіці нашої рідної Православної Церкви. Хори святих, духовно народжених і вихованих у святому житті дбайливим піклуванням Церкви, вже перебувають в оселях Отця Небесного, у Церкві Небесній. До цих небесних осель і нас скеровує Св. Церква: "Щоб приготовити святих на діло служби для збудування Тіла Христового, аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри і пізнання Сина Божого, Мужа досконалого, в міру зросту Христової повноти" (Єф. 4:12-13). Це найвища і єдина ціль існування на землі Царства Божого - Церкви Христової. Бути "святим" - ось найвища і єдина ціль, для якої ми покликані в християнстві: " Але за святим, що покликав Він нас, будьте й самі ви святі в усім вашім поводженні, бо написано: "Будьте святі, - Я бо Святий" (1 Петра1:15-16) . Чи ми вповні свідомі цього нашого найвищого покликання?

Протоієрей Іван Стус

The Saints of God—the martyrs and ascetics, miracle-workers and apostles—truly did accomplish those great feats which we read about in their Lives. If we have underlying doubts regarding the veracity of these accounts, we should acquaint ourselves more thoroughly with the Lives of Saints who lived in times close to our own—Saints like Archbishop John of Shanghai and San Francisco—so that by seeing what is possible in our own times through the power of Christ, we may believe in what occurred through that same power in the remote past. St. Nicodemus of the Holy Mountain, in his Introduction to The New Martyrologion, discusses this in connection with the New Martyrs of the Church: "*The antiquity of the period during which the early Saints lived, the long time that has intervened from then to the present, can cause in some, if not unbelief, at least some doubt and hesitation. One may, that is, wonder how humans, who by nature are weak and timid, endured so many and frightful tortures. But these New Martyrs of Christ, having acted boldly on the recent scene of the world, uproot from the hearts of Christians all doubt and hesitation, and implant or renew in them unhesitating faith in the old Martyrs. Just as new food strengthens all those bodies that are weak from starvation, and just as new rain causes trees that are dried from drought to bloom again, so these New Martyrs strengthen and renew the weak, the withered, the old faith of present-day Christians.*"

Жіночі Постаті
Women of Influence

Celebrating
Mary Woroniuk Budzak

Mary Woroniuk Budzak of Saskatoon, an outstanding member of our Ukrainian Women's Association of Canada, was celebrated on three special occasions this past year.

For Mary's outstanding contribution to our UWAC at all levels, the Olha Kobylianska vidil' at the Ukrainian Orthodox Cathedral of the Holy Trinity in Saskatoon nominated Mary for the Ukrainian Canadian Congress Nation Builders' Award and she was a very deserving recipient at the November 2010 banquet and program held at the Delta Bessborough Hotel in Saskatoon. Mary was chosen for her outstanding leadership in the UWAC, with the Ukrainian community in Saskatoon and Saskatchewan and in the school community in which she taught for 35 years.

In 1946, the year Mary married John Woroniuk, Mary became a member of the Kniahynia Olha branch in Brooksby SK, and like her mother before her, took on executive positions including president and secretary. She and John moved to Saskatoon in 1962 so that she could further her education, and she immediately joined our Olha Kobylianski Branch.

Mary became very involved in the activities of the UWAC at local, provincial and national levels. She was president of the Olha Kobylianska branch for 8 years, served on the provincial executive and then was National President for 4 years. As president of our National Association, Mary helped build strong local and provincial groups through her frequent visits of the branches and her encouragement. She was responsible for the rejuvenation and modernization of several of our Sunday School materials by organizing writing groups in several communities across Canada to complete the publications, which were *My Icon Book, My Faith Books 1 to 3*, and the *A Child's Companion.* Mary also taught high school Ukrainian credit classes on Saturdays, sang in

the Cathedral choir, served on the boards for Folkfest, SunDog Faire and the Cathedral. Mary was named lifetime honorary member of the UWAC in 1993 at the CYC convention in Winnipeg.

Mary is also well known for her craft abilities. She demonstrated the art of straw weaving, pysanky writing, dough designs and traditional bread making of kolachi, pasky and korovi to church, museum and school groups in Saskatoon and throughout Saskatchewan and Canada.

On the occasion of their 85th birthdays, their children, grandchildren and many friends joined Nick and Mary Budzak in August 2010 for an afternoon of visiting and celebrating. They enjoyed a wonderful lunch prepared by members of the Olha Kobylianska vidil'. The highlight of the afternoon was a delightful performance by the Lastiwka choir and orchestra, a choir

with which Mary's late son Marvin performed.

At the Membership Tea of the Olha Kobylianska vidil' in February 2011, Mary was awarded a certificate for her 65 years of service with the UWAC.

Mary was blessed with three children, Simon, Debbie and Marvin and four grandchildren. Following her marriage to Nick Budzak in 1994, she gained another son Ken and two more grandchildren.

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

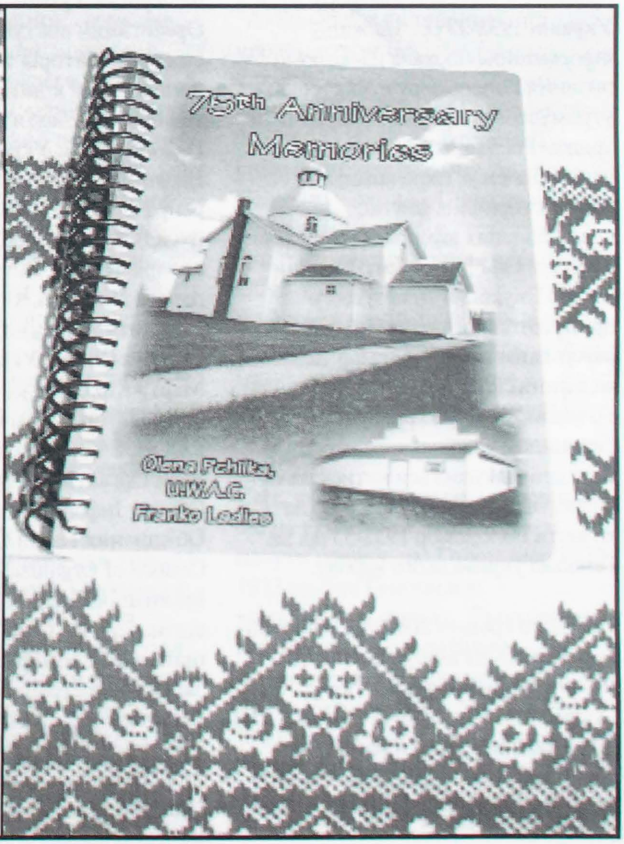

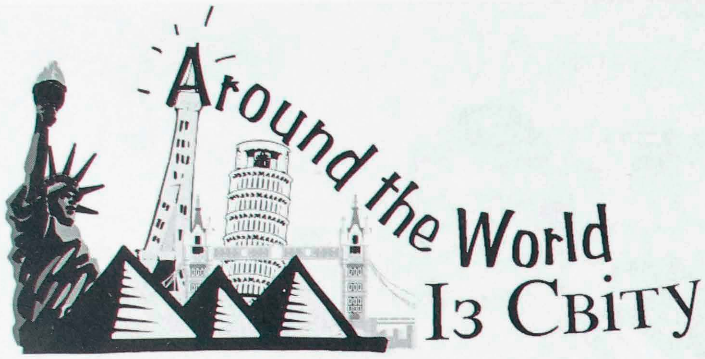

Звідомлення з відзначення в Організації Об'єднаних Націй Голодомору-Ґеноциду 1932-1933 в Україні

Із самих початків діяльності Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та інших українських організацій діаспори найважче було довести світові правдиву історію Голодомору України 1932-33 рр. На жаль, інформаційна блокада навколо питання Голодомору в Україні, яка утримувалась комуністами, КҐБ та урядом Росії більш як півстоліття далі продовжує свою компанію проти історичних фактів, представлених істориками України та світу. Сам Президент України Віктор Янукович зняв зі свого президентського вебсайту інформацію про Голодомор та визнання світом цього, що Голодомор 1932-33 рр. був Ґеноцидом українського народу. І сьогодні відчувається натиск на делегатів Асамблеї ООН, щоб не визнати Голодомор 1932-33 рр. як Ґеноцид українського народу.

Третього грудня 2010 року в штаб-квартирі ООН відбувся Поминальний захід на тему: "Харчі як продовольча безпека для всіх поколінь, уроки минулого: пам'ятаючи тих, хто загинув під час Голодомору в Україні в 1932-33 роках, та жертв інших штучних голодів в XX і XXI століттях".

На запрошення Представництва України при ООН Світова Федерація Українських Жіночих Організацій виступила одним із співорганізаторів тематичних доповідей та концерту-реквієму вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні в 1932-33 рр. На заклик Надії Шміґель, головної репрезентантки СФУЖО до ООН (NGO), було скликано комітет в складі: Тамара Гало-Олексій - голова Українського Конґресового Комітету Америки, Маріанна Заяць - голова Союзу Українок Америки, Марта Кокольська - довголітній організатор відзначень голодомору в ООН, а також представник від Ради Організацій та Світового Обміну Інформації Асоціації Об'єднаних Націй США (UNA -USA Council of Organizations and World Information Transfer). Цьогорічне відзначення в ООН було присвячене матерям і дітям, котрі загинули в страшні роки Голодомору. Статистика доказує, що однією третьою жертв були діти. Українська приказка каже: "Без дітей нема майбутності, нема нації, немає народу, нема держави". З тої причини українська нація зазнала величезних втрат в подальшому духовному, культурному та політичному розвитку.

Відкрити концерт-реквієм було надано Преосвященному Владиці Павлу Хомницькому від Єпархії УГКЦ та відомій в діаспорі оперній співачці Анні Бачинській, котрі спільно з присутніми провели молитву "Отче Наш".

У своєму вступному слові ведуча концерту Тамара Гало-Олексій розповіла про трагедію Голодомору, про її причини і наслідки.

До першого виступу було запрошено вокальний ансамбль школи з Бронксу (Hyde Leadership Charter School) під музичним керівництвом Джоан Ґузман. Хор, який часто виступає в заходах UNICEF, виконав пісно-гімн ООН "Can you hear".

Переплітаючи мистецьку частину з доповідями, п. Гало-Олексій представила і попросила до слова Надзвичайного і Повноважного Посла України дост. Юрія Сергеєва. У своєму виступі Ю. Серґеєв підкреслив, що вшанування жертв Голодомору 1932-1033 рр. стали традицією в штаб-квартирі ООН, і ціль таких відзначень є не тільки вклонитися невинним жертвам Голодомору, але й зробити усе можливе, щоб такі події ніколи не повторювались в майбутньому. Пан Сергеєв зазначив, що у листопаді 2010 р. Генеральною Асамблеєю ООН була прийнята резолюція про "Право на їжу", в якій було визнано проблеми забезпечення продовольством усіх потребуючих в багатьох реґіонах світу, тому тема голоду є актуальною і сьогодні. Юрій Серґеєв висловив вдячність усім дослідникам Голодомору в Україні,

завдяки котрим правда про цю жахливу подію продовжується поширюватися по світу. Він також відзначив Союз Українок Америки та голову СУА Маріану Заяць за спонсорування видання книги про Голодомор 1932-33 pp. в Україні - "Свіча пам'яті", автором якої є д-р Валентина Борисенко.

Надзвичайно вражаючими були музичні композиції у виконанні ансамблю дзвонів Першої Української Баптистської Церкви у Філядельфії під керівництвом Ірини Шелохової.

У доповіді, яку виголосила Марія Шкамбара - голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, було підкреслено ту велику трагедію, яку пережив український народ, а спеціально те, що пережили діти і жінки під час голоду в Україні 1932-33 pp. У доповіді зазначалось, що довгі роки українська діаспора поширювала серед урядів вільного світу факти про трагедію українського народу, але Москва заперечувала існування такої трагедії. В цей час, коли Україна страждала від голоду, Москва закрила будь-який доступ до країни. Світове суспільство, не маючи жодної інформації про штучно створений голод в Україні, не звертало уваги, не було ніякої реакції, ніхто не став в обороні України та українського народу. Сталін та його режим винищили біля 10,000,000 українського населення. Знищено було найкращий цвіт нації - письменників, драматургів, поетів, істориків, священиків та усю інтелігенцію.

Українська діаспора вимагала розслідування цього злочину і визнання Голодомору 1932-33 pp. як Ґеноциду українського народу. Так у 1985 році Український Американський Конґрес створив комісію під проводом виконавчого директора Джеймса Мейса, котра досліджувала і розкривала світові правду про події в Україні в 1932-33 pp., про те, що політика, яки провадила Москва по відношенню до України, була направлена на те, щоб знищити український народ як політичний фактор.

Велике признання належиться Робертові Конквесту, котрий видав книгу "Жнива скорботи", в якій подав сумну статистику смертності населення України під час Голодомору. Світ почав признавати, що це був штучний голод в Україні, але не визнав цей Голодомор як Ґеноцид народу.

Рафел Лемкін, історик, котрий вивчав і досліджував гноблення і переслідування націй, розвинув концепцію і дав визначення поняттю "винищення" - *ґеноцид*, застосовуючи це до знищення нації в цілому, пояснюючи, що ґеноцид - це коли: однією нацією ведеться винищення політичної чи культурної еліти іншої нації; винищення релігії; переселення народу на чужі землі і заселення іншими націями; винищення державної культури, мови, традицій; винищення населення держави голодом. Лемкін повністю підтримав концепцію, що Голодомор 1932-33 pp. в Україні був ґеноцидом, створеним Сталіним проти українського народу.

Дослідження Лемкіна про голод в Україні як голодомор - геноцид є сильною рекомендацією для Асамблеї Об'єднаних Націй і для Уряду України визнати ту велику трагедію українського народу як Ґеноцид, що знищив націю та державу.

Ця доповідь була закінчена словами Преосвященного Архиєпископа Української Православної Церкви Антонія: "Якщо ми зіґноруємо наш обов'язок подати правдиву інформацію в У історичні книги та навчати теперішні і прийдешні покоління молоді в Україні та діаспорі правдивої історії України, якщо ми не збудуємо меморіал жертвам Голодомору, значить, ми залишаємо місце для повторення цієї трагедії в майбутньому". Тільки пам'ять збереже нас як націю, як державу. Тож не забудьмо ніколи цю велику трагедію - Голодомор-Ґеноцид українського народу 1932-33 pp.

На закінчення концерту-реквієму хор під керівництвом Анни Бачинської виконав "Господи, помилуй нас", "Молитва за Україну" та "Український канон", а український вокальний ансамбль "Акколадо" з Філядельфії під керівництвом Богдана Ґенґала виконав в'язанку старовинних пісень. Відзначення Голодомору 1932-1033 pp. було завершено співом духовного гімну "Боже Великий Єдиний". Сподіваємося, що такі відзначення Голодомору будуть продовжуватись в Україні, в ООН, у всіх державах світу, де живуть українці, і що правда про Голодомор-Ґеноцид в Україні буде написана в усіх історичних документах та книгах України і світу.

Світ, який десятки років закривав очі на українську трагедію, має почути правду, що Голодомор 1932-1933 pp. був Геноцидом українського народу. Сьогоднішній Президент України Віктор Янукович повинен визнати правдиві факти Голодомору в Україні 1932-1933 pp. і визнати, що це був Ґеноцид українського народу.

Марія Шкамбара, голова СФУЖО

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zennia Yuzik
National UWAC President

FATHER'S DAY

Greetings go out to all the fathers, grandfathers, godfathers, and special uncles on this day set aside to celebrate fatherhood. We all express our love and appreciation for their devotion, their many sacrifices, and for being there to care for and help us.

We wish all these special gentlemen good health, and God's blessings. As well, we remember the fathers who are no longer with us with a special prayer and thoughts of gratitude for all they did for us throughout their lives.

USRL CONVENTION 2011

Information regarding registration and registration forms are on our website: www.uwac-national.ca. You may register online, or download the form and register by mail. The Convention Agenda has been sent to the Provincial Presidents and to all the branches.

We remind all Provincial Presidents, Convenors, Branches to send in their reports for the Convention Booklet as soon as possible.

Please bring you Constitution Booklets with you to the convention. In 2008, we sent out Constitutions to each branch, so we expect that you have enough copies for your delegates. Please be prepared for discussion of the Amendments.

Music and words to our hymn have been sent out to everyone.

It is very important for each branch to send a delegate or delegates to this convention. We need your input on all agenda items, as well as your vote on all issues. This convention will set the tone for the next two years, and we need all of you to take part in these important decisions.

CMHR

We cannot emphasize enough the importance of signing the petition, or sending the postcards from the UCC to your MP, regarding the space in this museum for the Holodomor exhibit. This was one of the most horrible genocides in the 20th century, and should have a prominent and permanent place in the gallery. Our collective voices should be heard, and we count on all people of Ukrainian descent to participate.

ANKETY

Please submit your forms as soon as possible, especially if you are sending delegates to the Convention. It is important that we have all the forms to finalize all records and send the Provincial Executives their portion of the budget.

AWARD OF EXCELLENCE

As happens at every National CYC Convention, these awards honoring deserving CYC members from each region will be given. The information and Nomination Form are posted on the CYC website: www.usrl-cyc.org. For those branches who do not have access to the internet, the forms and info will be sent out by mail. Please contact your Provincial President for the proper procedure in submitting your nominations.

VISNYK ARTICLES

The conclusion to the series of articles which outline a brief history of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada, and its relationship to the UOCC, will appear in the June issue of Visnyk. This series was written from the perspective of the UWAC. Anyone with questions about the USRL - its structure, what it stands for, its history - and its relationship to the UOCC, may find the answers they are looking for in this outline. We invite you, especially our young people, to take advantage of this information.

The 57th National Convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada

Edmonton, Alberta
August 11, 12, 13 & 14th, 2011

"Нас Поклик до Праці"
"Our Future Calls Us"

The National Executive of The Ukrainian Self-Reliance League of Canada (CYC) and the 2011 CYC National Convention Committee extend a warm invitation to all members of component organizations of CYC and to all Ukrainian Orthodox Church of Canada Parish members to attend the 57th CYC National Convention in Edmonton on August 11 to 14, 2011.

Registration Deadline: July 20, 2011

Registration Fee:
$375.00 TYC, UWAC, Museum, Institute Members
$160.00 CYMK-UOY

Register On-line at www.ausrl.ca, www.uwac-national.ca or mail registration to:
2011 USRL National Convention
St. John's Cathedral Cultural Centre
10611 110 Avenue NW, Edmonton, AB T5H 2Z5
Make cheques payable to "Ukrainian Self Reliance League"

Book Accommodations at the Westin Hotel (Edmonton) 1-800-937-8461
Special Pricing available until July 20, 2011 (Use code USH17A or USRL when booking) - Standard Room: $139/day plus taxes
Cancellation Policy: Refunds must be requested in writing.
A $75 administration fee applies to all cancellations.
NSF Cheques incur a $50 administration fee.

For more Information Contact Registrar Cheryl Moisey at cmoisey@telusplanet.net

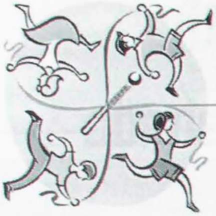

For Our Children
Нашим Дітям

День Тата на птичому дворі

На птичому дворі в дідуся Романа була гарна курочка. Звали її Чубатка. Весною вона висиділа курчаток. Їх було тільки троє: курочка Цяпа та два півники: Забіяка та Клопотун. Як тільки вони вилупились із яєчок, то відразу почали вже бігати за мамою. Курчатка знали, що мама завжди подбає за те, щоб нагодувати їх, знали, що під крильцями в неї так затишно і тепленько, й можна завжди сховатися від усякої небезпеки.

А на світі є багато небезпечного, страшного! Наприклад, коти. На перший погляд, це дуже гарне звірятко, таке гарне в нього хутро, такий милий рожевий язичок, такий пухнатий довгий хвостик, але це тільки все таке приємне, коли не знаєш, що він може тебе зловити і задушити. Добре, що мама Чубатка колись міцно надзьобала котика по голові за те, що він схопив Забіяку й мало не задушив. А шуліка? Страшний, великий шуліка, що налітає. згори та вже як схопить, то не вернешся ніколи до мами? Все це знали Чубатчині дітки, а тому навчилися її слухати. Як мама їх кликала до себе, то вони зараз же бігли до неї.

Курчатка любили свою маму дуже. Коли всі люди, тварини та пташки святкували день своєї мами, курчатка і собі приготували дарунки Мамі-Чубатці. Цяпа принесла їй гарну квіточку, якою Чубатка прикрасила свій чуб. Забіяка і Копотун зловили великого, товстого черв′яка. Правда, спочатку вони посварились за нього, але потім розірвали на дві половини та віднесли Мамі-Чубатці.

Мама подякувала діточкам, але потім сказала:

- Все це добре, але я хотіла б, щоб ви мені заспівали. Тебе, Цяпо, я навчу, бо ти курочка, то оспів твій легший - "Ко-ко-ко" А от Забіяка й Копотун мусять навчитися гарно співати, бо вони півники. А який же то півник, що ніколи не співає?

- То ти навчи нас, мамо - стали просити Чубатку Забіяка та Клопотун.

Та Чуботка відповіла: - Ні, цього я вас не зможу навчити. Ви йдіть до тата-півника Золоте Очко. Хай він вас навчить співати.

Побігли курчатка до півня - Золоте Очко. Той був дуже зайнятий. Він знайшов у дворі великий шматок хліба й скликав усіх курочок, щоб їх почастувати. Коли курочки збіглися та попоїли добре, півник доїв рештки хлібця, поглянув на сонечко, що приязно всміхалося до нього, пройшовся важно по подвір′ю, затріпав крильми, витягнув шию та дзвінко заспівав: "Ку-курі-ку-у".

Курчатка здалеку дивилися на тата. Вони уважно прислухались до його гарного оспіву, а потім підійшли до нього та й стали його просити: - Навчи нас, тату, співати. Ми хочемо бути такими, як ти.

- Гм-м, так от що! - протягнув півень Золото Очко. - Добре, я буду вчити вас кожного ранку перед сходом сонця, вставайте та слухайте мене, а потім уже вправляйтесь самі. Я дуже

зайнятий і не можу ввесь час бути з вами.

З того часу кожного ранку курчатка Забіяка і Клопотун вставали та бігли слухати татові співи. Час проходив скоро. Одного разу мам Чубатка сказала своїм дітям: - Слухайте, діти, вже час нам поздоровити свого тата. Він дуже добрий до нас всіх, співає нам, вишукує їжу, попереджує про небезпеку. Зробіть йому якусь несподіванку!

- Мамо, мамо, - пропищала Цяпа, - я маю п′ять пшеничних зерняток, що знайшла коло комори дідуся Романа, я подарую їх татові.

- А ми? - Забіяка й Клопотун хитро переглянулись, - Ми ... зробимо несподіванку йому, але що, то не скажемо вам, не скажемо - задиркувато пропищав Забіяка.

- Та добре, добре, - засміялася Чубатка. - Дивіться, не забудьте привітати тата, бо завтра всі святкують День Тата.

Настав вечір, все населення птичого двору пішло спати. Не спалося тільки Забіяці та Клопотуну. Вони дожидали ранку.

- Ой, хоч би не проспати, хоч би не проспати, - цокотів Клопотун. Як тільки появився перший рожевий промінь сонця, Забіяка й Клопотун вибігли з курника, злетіли на високий паркан, зовсім так, як робив їх тато Золоте Очко, та й почали гарно співати по черзі:

- Вітаємо тебе тату - ку-ку-рі-ку-у, - тоненько сріблом задзвенів голосок Забіяки.

- Вітаємо тебе в твій день, кі-кі-рі-кі... -- вторував трошки несміливо хрипливим голоском Клопотун.

В курнику зчинився рух. Старенька зозуляста курочка тихенько дзьобнула під крила маму Чубатку. - Сестро, сестро, ти чуєш, новина! Якісь гості приїхали до нас. Якісь півні на дворі співають.

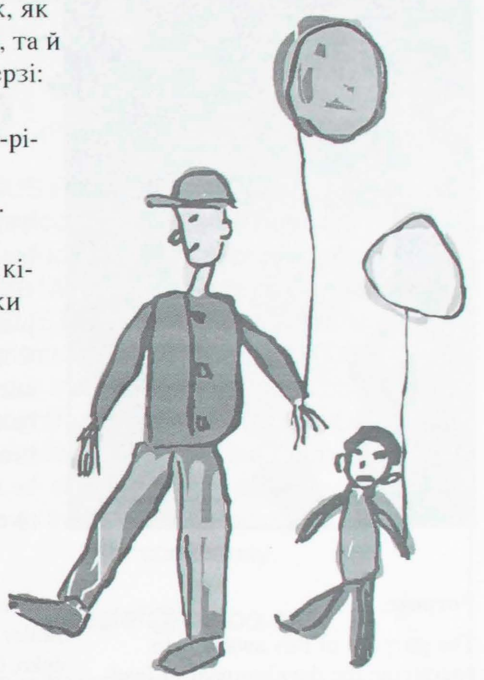

- Ко-ко-ко-ко, ко-ко-ко-ко, куд-ку-дак, - схвилювалася тітка Рябушка. - Чи чуєте, сусідоньки, - нові півні в нашому дворі!

- Ках-ках-ках, ках-ках-ках. Та й співають гарно хлопці, страх, страх! - кахкала качка Плитконіс.

А мама Чубаточка позіхнула, зловила блошку під крилом, почистила лапкою носик, тоді прислухалася до молоденьких дзвінких голосочків і гордо промовила:

- Та це ж мої синочки вітають свого батька з днем Тата, та й не дурно вітають, гарно він вивчив їх співати.

А Забіяка к Клоптун не спинялися. І назустріч сонечку, що врочисто заливало своїм промінням все подвір′я, линула їхня бадьора дзвінка пісня. І радісно їм відповідав тато Золоте Очко:

- Дякую-ю-ю, синочки, за пісеньку таку-у-у, Ку-ку-рі-ку! Добридень, Сонечко, ку-ку-рі-ку!

Весело всміхалося сонечко всьому населенню птичого двору дідуся Романа. І тонше всіх і найдовше сріблом бриніло Забіячине тоненьке:

- Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-рі-ку!

Н. Наркеви

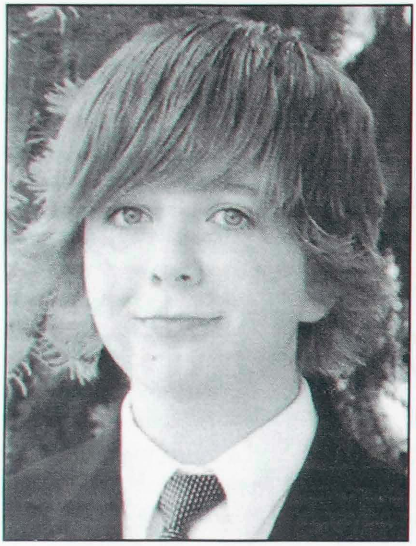

Andrew Olynyk
CYMK Leadership Award

This leadership award is given to a Senior CYMK member who exhibits qualities similar to the late Andrew Olynyk. Andrew loved CYMK and demonstrated advanced leadership skills in organizing and planning events and activities. He created opportunities where other CYMKivtsi could learn and develop new skills and gain new experiences. He also made a difference in the lives of other CYMKivtsi by being a role model, mentor and friend. He encouraged others to work hard to reach their goals and aspirations. When faced with adversity, he found opportunities. Andrew shared his joy of life and had a positive attitude and spirit which still inspires others.

Purpose:

The purpose of this award is to encourage the development of leadership skills at a Branch level with the objective of nurturing future leaders within our community.

Granting:

The Andrew Olynyk CYMK Leadership Award will be awarded once every two years at the National USRL/CYC Convention to a member of Senior CYMK.

Each Senior CYMK Branch can nominate one candidate for this award. Nomination forms must be completed and forwarded by mail or email to the National CYMK executive by July 1st of the convention year. (For 2011, the deadline will be July 15th). Please send all applications to National CYMK, either by mail or email:
National CYMK-U.O.Y.
10611 - 110Ave
Edmonton, Alberta T5H 1H7
zaklyk@gmail.com

Background:

Andrew Olynyk (February 2, 1993 - October 14, 2011) was an active and involved member of Long Branch Junior and Senior CYMK in Etobicoke, Ontario. Along with National CYMK, his parents, Daria and Mark, and his brother, Stefan, are honoured to support his legacy.

Award Criteria:

The following list is a guideline of criteria to look for in a candidate; it is NOT necessary for a candidate to have all of these qualities. A person nominated for the Andrew Olynyk Leadership award will be a CYMKivets/CYMKivka who:

- is an active member who goes the extra mile to help their Branch in planning, organizing and executing events and activities

- promotes events which challenge and develop the skills and knowledge of the Branch members

- encourages and facilitates new and creative events and activities

- is a coach, mentor and role model for other CYMKivtsi

- has a positive influence on the Branch, its members and members of the congregation

- encourages and supports other CYMKivtsi to take on responsibilities for the betterment of the Branch

- mentors other CYMKivtsi to make the "right" (and not necessarily the easy) decisions

- encourages others to follow their passions and dreams and to stay true to themselves

- finds ways to circumvent obstacles in order to achieve Branch goals.

Nomination Process:

Each Branch may nominate one member. It is the responsibility of the CYMK Executive of the Branch to complete and submit the nomination form. Each nomination must be signed by **two** members of the Branch, one of whom is on the Executive and additionally a CYMK parent advisor.

Award Process:

Evaluation of nominees will be based on the Award Criteria and written recommendations received from the Branches. Nomination forms will be

reviewed and a winner determined by the National CYMK Executive in consultation with the family of Andrew Olynyk.

Information Required for Nomination:

- Name of Nominee
- Date of Application
- Current Age
- CYMK branch where nominee is a member
- List up to five examples which demonstrate how the candidate satisfies the criteria for the award

Additionally, attach an explanation of no more than 500 words which expands on the above points and provides additional information about the nominee and the influence that they have had on the Branch and its members from a leadership perspective.

Verification and Contact Information for the Branch:

Two CYMKivtsi from the Branch, one of whom has an Executive position (President, Vice-President, Treasurer, Secretary), and a Parent Advisor must support the nomination. Please provide their name, position and contact information.

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

ukestef@yahoo.ca

or

SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

"The only real training for leadership is leadership". *- Antony Jay -*

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ☐   Renewed Subscription ☐   Gift for a friend ☐

Name of Subscriber ______________________________

Address ______________________________

City __________ Province _____ Country __________ Postal Code __________

If gift, please indicate from whom ______________________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for ______ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Громадська Хроніка

Community Events

50-літний ювілей журналу "Промінь"

з ліва на право: Марґарета Пестрак, Олена Ґерриті, Орися Сушко, Ангелина Павлик, Соня Бейзик, добр. Ґеня Божик

Журнал "Промінь", офіційне видання Союзу Українок Канади, святкує своє 50-ліття. Заснований в 1960 році під керівництвом талановитої і активної союзанки Наталії Когуської пройшов славний шлях служіння не лише українському жіноцтву і українській громаді в Канаді, але і всьому суспільству взагалі.

Бенкет в честь півстолітнього ювілею відбувся 24 жовтня 2010 р. в залі Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпезі. Ведучою програми була добр. Ґеня Божик.

Після вступної молитви і обіду відбулася розважальна програма. Жіноче тріо хору Кошиця у складі Марусі Качковської, Ливелин Армстронґ та Ліди Горохолин задушевно виконали українські пісні: "Закувала зозуленька", "Село на нашій Україні" та "Ой, ходила я по садочку". Публіка дуже тепло сприйняла їхнє виконання і нагородила щедрими оплесками. Концерт вдався на славу.

До предатвлення головної редакторки "Променя" п. Орисі Сушко добр. Ґеня запросила голову Крайової Управи СУС п. Соню Бейзик. Вона сказала, що п. Сушко є надзвичайно активна як в українському житті Канади, так і в усьому канадському суспільстві. Вона є бувша голова Крайової Управи Союзу Українок Канади, була членом Дирекції Консисторії УПЦК. Тепер вона є головою Катедральної громади Св. Володимира у Гамильтоні, головою комісії у справі торгівлі людьми при світовій організації СФУЖО, та інше. За свою активну працю п. Сушко нагородоржена орденами та медалями: Орденом Кн. Ольги президент України Віктор Ющенко нагородив п. Орисю за підтримку демократичних процесів в українському суспільстві, Світовий Конґрес Українців нагородив її Орденом Св. Володимира, а Комітет Українців Канади Шевченківською медалею. Недавно п. Орися Сушко була представлена до нагородження Орденом Канади за активне сприяння мультикультуралізму, різноманітності та жіночих прав (multiclturalism, diversity & women's rights).

Пані Сушко вже 13 років є головним редактором журналу тож і надалі бажаємо їй успіхів у цій благородній праці.

Далі слово було наданою п. Сушко. Вона сказала: 50 літ -

довгий відрізок, і журнал це своєрідна хронологія подій, це історія життя українського жіноцтва та українського суспільства в Канаді, бо людський розум не в силі все запам′ятати.

На сторінках журналу ми ділимося і радістю і смутком, поділяємо наші релігійні і політичні погляди і разом з тим подаємо новини про жіноче життя.

Спочатку журнал друкувався в "Українському Голосі". Далі він ріс і розвивався, його ідеї просвічували нам усім дорогу. Насамперед ми вдячні засновниці і першій редакторці журналу п. Наталії Когуській, яка на протязі 30 літ видавала журнал, за що їй належиться честь і слава.

Дякуємо продовжувачам і всім передплатникам, які підтримують журнал і помогають йому жити і розвиватися. Він інформує наших читачів про події в Канади, Україні та у світі, про події в організації та громадському житті. У справі мови, то хотілося б щоб українська переважала, але життя є таке, що ми мусимо друкувати і англійською, бо англомовні читачі також хочуть долучатися до наших традицій.

Ми не міняємо цілі і завдання, поставлені на початку його заснування. Під ласкавим променем нашого журналу нехай формується світогляд український.

Подяка усім, хто підтримує журнал - голові п. Зені Юзик, головам провінційних управ і відділів, та всьому жіночому товариству. Будьмо достойними славного минулого і будьмо гідними нашого майбутнього. Хай вічно горить смолоскип і просвічує нам шлях на довгі роки, щоб журнал існував як в загальному так і жіночомиу житті зокрема.

Жіноче тріо хору Кошиця

Добр. Геня Божик, Соня Бейзик, Олена Ґерриті, Орися Сушко, отець Божик, отець Мельник, добр. Бренда Мельник, Марґарета Пестрак

Голова відділу ім. Лесі Українки ю. Марґарет Пестрак подякувала п. Орисі за змістовну доповідь, господиням, всім присутнім, і вручила чек на суму $500 доларів для підтримки журналу. З заключним словом виступила голова Провінційної Управи п. Олена Ґерриті, яка також висловила подяку усім, вручила чек і побажала журналу многих літ. Закінчився бенкет молитвою.

М. Б.

A tribute to *Maria Michalczuk* on her 90th birthday

To honour our mother as she turns 90 my brothers and I would like to pay tribute to her in her favourite magazine.

My mother, Maria Michalczuk, is the daughter of the late Karol and Karolina Borowicz. She was born in Lujan, Bukovyna on January 28th, 1921, the eldest of five children. When the Russians came, the family was forced to go to Germany where they were moved from camp to camp. My mother who trained and apprenticed to be a tailor, dressmaker and furrier, was taken to Berlin and forced to sew Nazi uniforms. Her brothers were taken into the army. Eventually they made their way to Austria hoping to escape the Nazi regime. There she met my father, Yuri Michalczuk, who was born in Shepentzy. He also left to escape the Russians, then the Nazis and ended up in Austria, working in an airplane factory. They married in 1942 and lived in army barracks and refugee camps in Wels, Austria, where my brother Martin and I were born.

Life was hard during the war and even after the war ended. Family members were scattered in various camps. Eventually my mother's brothers, sister and mother left to settle in New Zealand. My father's sisters went to Canada, but both his parents and brother died.

In 1953 we all sailed to Canada to begin a new chapter in our lives. We came to Windsor, Ontario where my father's sisters lived and soon joined St. Vladimir Orthodox Church. My father soon joined TYC and was on the Ukrainian School Board. He was also "Mr. fix-it" at the parish because he had the wonderful talent of being able to fix any problems, be they electrical, plumbing, construction, etc. He was a true problem solver who was constantly called upon. My mother became very active in the UWAC Lesia Ukrainka branch, taught Sadochok, and helped with the weekly cabbage rolls and varenyky making which helped to fund our church. She served on Church Council as secretary for many years. She also served as treasurer of Zolota Zhoda for many, many years. She took on the roles of secretary, vice-president and treasurer of UWAC for many ears as well as being involved with the museum. Mom sang in the church choir, worked on the catering committee of our church hall, and baked countless tortes for various bazaars and church dinners. For years she also helped to organize the Ukrainian Pavilion of Windsor's Annual Carousel. She helped to organize fashion shows, teas, concerts, symposia and conferences. St. Vladimir's was a busy, vibrant parish for many years and mom was an integral part of it. My brother Martin, my younger brother Victor (born in Windsor) and I were also involved in CYMK, Ukrainian School and attended all the functions with our parents.

Mother also embroidered rushnyky, banners and altar cloths to adorn our church. Whenever new vestments were needed for our altar boys or the many priests who came to St. Vladimirs, mom was the one who sewed and did alterations even as late as 2009, when her eyesight no longer permitted such detailed work. She taught pysanky writing, was an active member of the Eastern Eparchy Committee for many years and was a delegate to countless conferences, conventions, workshops and Sobors across Canada. She loves our Church and our Ukrainian culture and instilled this love into her family. I try to follow in her footsteps and serve as secretary of my Church Council and UWAC Sophia Rusova Branch, although I can never match her many accomplishments.

Now that health issues have forced her to give up these activities that she loved so much, I bring her to Toronto to attend all the various functions and events be they at my parish, UOC St. Demetrius in Long Branch, Eastern Eparchy Conferences, St. Vladimir

Cathedral, St. Vladimir Institute and in the Ukrainian community at large. She enjoys meeting many of the people she has known over the years. For the past several years she has even embroidered and sewn Ukrainian costumes to dress teddy bears and cabbage patch dolls to raffle off at our Sophia Rusova Bazaars.

I salute my mother as she enters her 90th year. She has overcome hardships, has worked hard for our Church and our Ukrainian culture over the years and always considered it a labour of love. Mnohayha Lita, Mamo!

Tonia, Martin and Victor Michalczuk

STUDENT EXCHANGE

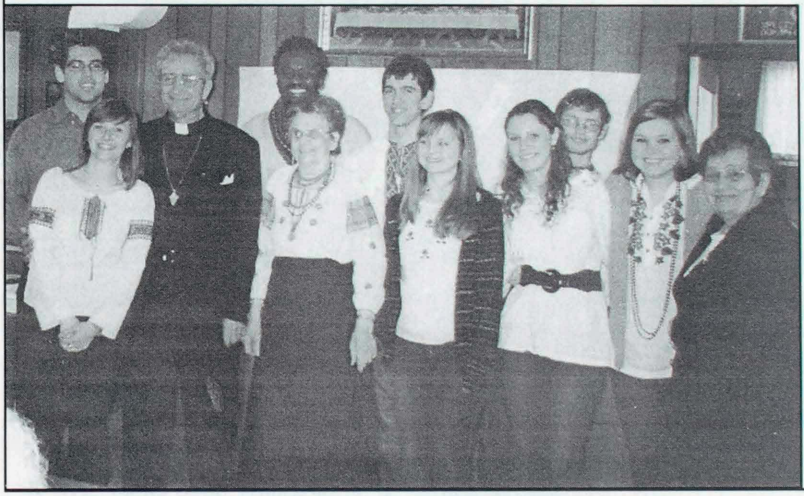

Exchange students from Ukraine and Canada paid a visit to St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church in Chilliwack BC. Joined by our parish priest, Fr. Peter Hnatiw and dobr. Hnatiw. In the picture to Father Hnatiw's right is Svitlana, Ukraine Supervisor and to his left is Mulalo, Canada's supervisor. Nellie Marchuk, centre, presented students with a gift of money on behalf of the Fraser valley Ukrainian Senior Citizens' Housing Society in Chilliwack BC.

Submitted by Nellie Marchuk with a $200 donation to the Promin Press Fund

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

MEMBERSHIP TEA
UWAC Hanka Romanchych Branch, Saskatoon SK

On Sunday, March 20, 2011 the annual membership tea of the U.W.A.C. - Hanka Romanchych Branch was held at the Ukrainian Orthodox Church of All Saints in Saskatoon , SK.

A Moleben was held that day for all departed members after the Divine Liturgy. The U.W.A.C. members and guests were welcomed in the church auditorium and served fancy sandwiches.

Cecilia Kachkowski, the newly elected President, chaired the program. All present benefited from the remarks of U.W.A.C. National President Zennia Yuzik and U.W.A.C. Provincial President Sylvia Boychuk.

Mary Humen read a biography of Hanka Romanchych, the branch's patron. This biography was prepared originally by Marie Kishchuk, one of Hanka Romanchych's 86 Godchildren.

Elaine Maksymiuk gave a moving tribute to remember the late Anna Papish. Anna's work was much appreciated - especially her dedication to the C.Y.M.K - Ukrainian Orthodox Youth organization. The Saskatoon Branch carries her name as patron.

The program was enhanced by the spirited musical performance of "Spivohrai", a group of Ukrainian immigrant children.

A number of women were honoured for their many years of commitment to the U.W.A.C. They are as follows:

1. For 65 years: Pauline Bodnar, Annie Olineck, Josie Talpash.

Presidents: (l - r) Vesper Kowalsky (Pres. O. Koblianska Branch), Sylvia Boychuk (Pres. Saskatchewan), Zennia Yuzik (Pres. National U.W.A.C.), Cecilia Kachkowski (Pres. H. Romanchych Branch)

Awards: (l - r) Front row: Anna Pearl Olineck, Anne Olynek, Josie Talpash, Anne Markowsky. Back row: Annie Olineck, Dobr. Maria Hupka, Patsy Kerelchuk, Cecilia Kachkowski, Zennia Yuzik, Olga Bazowski, Pearl Kozey.

2. For 60 years: Olga Kaye, Anne Markowsky, Anna Pearl Olineck.

3. For 50 years: Mary Kolibab, Pearl Kozey, Vera Machula, Anne Olynek, Lillian Wiwchar.

4. For 40 years: Dobr. Maria Hupka, Zennia Yuzik.

5. For 25 years: Olga Bazowski, Patsy Kerelchuk, Victoria Kereluk-Reghr, Sharron Semeschuk.

After the completion of the formal program, all present enjoyed fellowship along with delicious tortes and tea.

Submitted by Alice Chayka
Photos courtesy of Patricia Yuzik

Христос Воскрес!

З побажаннями для "Променя", Союз Українок Канади, ім. Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо залучуємо дві знимки нашого Товариства і пожертву $50.00 на Промінь.

UWAC Lesia Ukrainka branch, Windsor - 1st row L to R: Lena Zahara, Leona Bodnarchuk, Katherine Moysiuk, president Stefania Korostil, secretary Dobr. Eugena Berezniak, Dobr. Nadia Metylunsky, Maria Wachna. 2nd row L to R: Arlene Derkatch, Nina Kosyk, Violet Bodo, Anne Buksa, Rose Prokopetz, Anne Bennett, Rose Baschuk, Martha Petruk, Maria Michalchuk. 3rd row L to R: Helen Panchyshak, Helen Fenkanyn, Dorothy Stratichuk, Vera Tkachuk, Patricia Duhan-Henkel, Elaine Maslak, Olly Drul.

Concert for Taras Shevchenko and Lesia Ukrainka - L to R: Olly Drul, Anne Buksa, Dobr. Eugena Berezniak, Glen Girard, Fr. Pawlo Berezniak, Alex Moysiuk, Nina Kosyk, Helen Panchyshak, Helen Fenkanyn

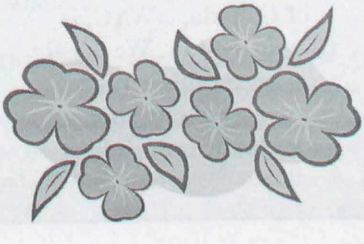

St. Petro Mohyla Institute — Інститут ім. Св. Петра Могили

ST. PETRO MOHYLA INSTITUTE'S UKRAINIAN CULTURAL PROGRAMMING

St. Petro Mohyla Institute is continuing efforts to revive its summer cultural immersion programming.

The program will not be run in 2011 due to low enrolment and registrant preference for an experience based upon larger numbers of participants. However, efforts to run a summer cultural program in 2012 are continuing.

The program was successful for 37 years primarily due to the Ukrainian-Canadian youth and teaching communities dedicated participation year after year. Two challenges currently exist - recruiting students and teachers. A focus group was consulted in early 2011 with regards to program priorities and requirements. At this point, the broader community is being consulted through an online survey. Please go to www.mohyla.ca and participate in the survey regarding language and cultural immersion programming. The Summer School Committee will review survey findings and make further determinations regarding St. Petro Mohyla Institute's role in fulfilling the need for language and cultural programming.

Stay informed by registering for Mohyla Institute's email newsletter at www.mohyla.ca.

St. Petro Mohyla Institute is a non-profit organization, a post-secondary student residence, and a cultural centre. Established in 1916, its founders and residents have played key roles in the development and evolution of many community organizations.

Today, the Institute's focus is to promote the continued development of the Ukrainian Canadian culture through programs aimed at youth and young adults.

For more information, please contact: Lucille McInnes
St. Petro Mohyla Institute
1240 Temperance St. Saskatoon, SK
S7N 0P1
Tel 306.653.1944
summerschool@mohyla.ca

Summer Stars

Carl Sandburg

BEND low again, night of summer stars.
So near you are, sky of summer stars,
So near, a long arm man can pick off stars,
Pick off what he wants in the sky bowl,
So near you are, summer stars,
So near, strumming, strumming,
So lazy and hum-strumming.

CORRECTION

In the April 2011 issue of Promin, we mistakenly listed Jennie Ortynsky as Chair of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC. The current Chair of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, is Connie Senkiw. We deeply regret this error. Please accept our apologies. Thank you. [Ed.]

СКУ ВИСЛОВЛЮЄ ОБУРЕННЯ РІШЕННЯМ ВЕРХОВНОЇ РАДИ ПРО ОФІЦІЙНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

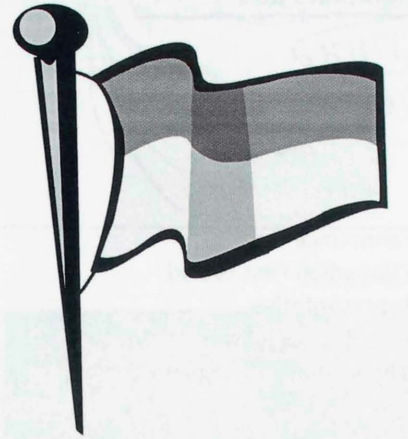

Світовий Конгрес Українців (СКУ) висловлює обурення зв'язку зі схваленням Верховною Радою змін до Закону України "Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років", що вводять в ужиток нове поняття "Прапор Перемоги", яким є червоний прапор, зокрема з зображенням зірки та серпа і молота, а також зобов'язують здійснювати "офіційний підйом у День Перемоги копій Прапора Перемоги на будинках (щоглах, флагштоках) поряд з Державним прапором України".

СКУ глибоко стривожений політичною незрілістю та національною несвідомістю народних депутатів, які на 20-му році незалежності України прийняли зміни до Закону щодо легалізації червоного прапора. Цим самим вони уможливили пропагування в Україні символіки радянської імперії, тоталітаризм якої засудило міжнародне співтовариство, та заявили про бажання повернути Україну до комуністичного авторитарного режиму.

"Прийняття рішення про офіційне використання червоного прапора є наругою над пам'яттю мільйонів українців, що постраждали внаслідок більше ніж 70-літнього панування в Україні тоталітарного комуністичного режиму, який під своїм червоним прапором здійснював геноцид українського народу, руйнував українські церкви, знищував українських діячів науки і культури та всякі прояви українського національного духу," - заявив президент СКУ Евген Чолій.

UWC EXPRESSES OUTRAGE OVER VERKHOVNA RADA DECISION TO OFFICIALLY FLY RED FLAG

The Ukrainian World Congress (UWC) expresses outrage over the Verkhovna Rada's amendment of the Law of Ukraine "On immortalizing Victory in the Great Patriotic War of 1941-1945." This amendment introduces the concept of the "Victory Flag" as a red flag emblazoned with a star, hammer and sickle that is required to be officially displayed on all buildings and raised on all flagpoles alongside the State Flag of Ukraine every May 9.

The UWC is appalled at the political immaturity and lack of national consciousness of parliamentarians who, on the 20th anniversary of Ukraine's independence, adopted amendments to legalize the red flag. In doing so, they have enabled the dissemination in Ukraine of symbols of the Soviet empire, whose totalitarianism has been condemned by the international community, and shown their desire to return Ukraine to a communist authoritarian regime.

"The adoption of amendments to officially fly the red flag is an act of open contempt for the memory of millions of Ukrainians who suffered and perished during more than seven decades of the totalitarian communist regime in Ukraine. It was under the red flag that this regime conducted a genocide of the Ukrainian people, ruined Ukrainian churches, executed Ukrainian scholars and cultural activists and crushed all expressions of the Ukrainian national spirit," said UWC President Eugene Czolij.

Canadian First World War Internment Recognition Fund

202-952 Main Street,
Winnipeg, Manitoba, R2W 3P4,
Canada

May 2011 Communiqué

Appointment of Internee Descendant Representative

The Board of Directors of the Shevchenko Foundation wishes to announce the appointment of Dr. Ted Sosiak to the Endowment Council of the Canadian First World War Internment Recognition Fund as the Internee Descendant Representative.
Dr. Ted Sosiak is of Polish descent whose grandfather, Nicholas (Nikola) Szady, was interned at Fort Henry, Kingston. Dr. Ted Sosiak practices family, hyperbaric, diving and aviation medicine in Toronto.

The Endowment Council Announces its Official Logo

International Muralist and Internee Descendant, Michelle Loughery, has created the official logo of the Canadian First World War Internment Recognition Fund. The colours of the logo deliberately lack vibrancy to reflect the sombre nature of the internment operations. The image of the blue maple leaf and the snowflakes conveys the coldness of the internment camps that were located behind the barbed wire fence.

National Advertising Campaign – "What's in your Trunk?"

"What's in your Trunk?" is the theme of a national advertising campaign launched December 9th. The most recent advertisement appeared in the Amherst Daily News on April 15th along with an article on the Amherst Internment camp entitled, "Looking back at a Dark Chapter of History, Amherst part of Canada's internment past." Global Maritimes News also featured a report called, "Forgotten History" which can be viewed at http://www.globalmaritimes.com/video/index.html. The next ad campaigns are scheduled for June 2 in Sicamous, B.C. (Mara) and on June 9th in Fernie, B.C. The Endowment Council is interested in locating artifacts from the First World War internment operations of 1914 to 1920.

1914-1920

www.internmentcanada.ca

For further information on the Canadian First World War Internment Recognition Fund contact the Program Manager, Andrea Malysh, toll free at 1-866-288-7931.

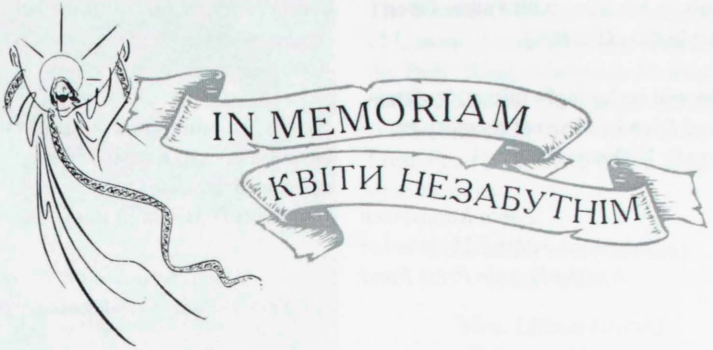

KATE KERLUKE

Kate Kerluke was born April 24, 1925 in the RM of Ponas Lake, Sask. Kate was the second of three daughters and one son to the late Steve and Martha Sitko. She was baptized in the BBA church in Fosston, Sask. She began her education in the one-room Moosehorn School, then in the Hamlet of Fosston, Sask., completing Grade 11 and 12 at Nutana Collegiate in Saskatoon. Kate would have loved to pursue a career in education and her gifts as a teacher came through in all the crafts she taught to others through the years. But, as it was at that time, her father said she had to stay home and help on the farm.

Kate met Angus Kerluke from Wadena at a dance in Fosston. They were married on Sunday, October 20, 1946 in the Fosston Hall by the Ukrainian Orthodox priest from Canora. They farmed by Elfros and retired to Wadena in 1985. On July 1, 2009, Angus and Kate moved to the Weneeda Park Lodge in Wadena.

Kate farmed together with her husband. She took an active role by driving the grain truck, helping combine, milking cows and taking charge of anything that came along. Kale always had a large garden and many fruit trees so there was always an abundance of vegetables and fruit to prepare for winter use. Whether it was indoors or outdoors. Kate was never at a loss for jobs to do. In between these tasks, were her flowers, which were her pride and joy. For years she delighted in the roses and dahlias she could coax into bloom, and later on her tall sunflowers. Kate prepared marvelous meals and had family over often to share good times with the good Kerluke old time music.

Among Kate's many interests, being a founding member of the Ukrainian Orthodox Church of All Saints in Wadena was very special to her. She was also one of the first members of the Lesia Ukrainka Branch of the UWAC of Wadena, where she served on the executive for many years. During this time two cookbooks were published. Kate was a willing and capable worker and really enjoyed the UWAC fund raising bees of making pyrohy, paska and babka with her friends. In addition, she became a life member of the Elfros Horticulture Society and was a 4-H leader for many years. Kate judged horticulture and 4-H shows across Saskatchewan for man years. Her passion for sewing led to a lifelong interest in learning the craft and teaching others the sills she polished. Other interests were quilting, embroidery, crocheting and knitting. Her curiosity to try new things led to classes in raku, pottery, macrame and splitting stones for walls. Kate also audited classes on Orthodoxy and Ukrainian Culture at the University of Saskatoon for three years in the early 1990's. Kate was actively involved in many events in the community and both Kate and Angus participated for many years in the Elfros Square Dancing Club.

Kate was family orientated, compassionate, showed kindness and patience when teaching and had a generous spirit but yet independent in many ways.

Kate made sure her children and grandchildren learned the art of making paska, babka, kolach, pyrohy, holubtsi, nalasnyky, sauerkraut, embroidery, decorating pysanky, and many of the other Ukrainian traditions that were dear to her heart. It was very important to her that these traditions be kept alive and passed on to the next generation. If a grandchild needed an embroidered shirt/blouse she was quick to offer to help.

In later years, the favourite pastime was visiting and playing canasta with church friends, shuffleboard at Senior Drop-in Centre and then with friends at the Weneeda Park Lodge and of course, participating in all the events at the Lodge.

Kate always said she had a wonderful life and the best husband ever! The day after celebrating their 64th Wedding Anniversary, Kate passed away peacefully at the Wadena Hospital with her loving husband and daughter-in-law at her side.

Kate is survived by her husband Angus, her daughter Zoria (Dennis) Kanasevich, Eatonia, SK, daughter-in-law Valerie (Wayne) Kerluke, Elfros, SK, daughter Gloria (Ron) Leffler, Drayton Valley AB and brother Mike (Dorothy) Sitko, Yorkton SK. She was predeceased by her son Wayne in 2007, two sisters and her parents. Her grandchildren are Tasha (Michael) Orysiuk, Edmonton, Zennen (Shala) Kanasevich, Eatonia, Alysha Kanasevich, Singapore, Steven Kanasevich, Eatonia, Melissa (David) Lapointe, Edmonton, Patricia (Ryan) Wilkes, Drayton Valley, Thomas Kerluke, Elfros, Kiera Kerluke, Saskatoon. Her great-grandchildren are Marco Orysiuk and Brooke and Alex Lapointe.

Both the funeral service and the 40-day Memorial Service were held at the Ukrainian Orthodox Church of All Saints in Wadena, with Father Peter Wasylenko officiating.

Kate will be lovingly missed by family and friends. May her memory be eternal! Vichnaya Pamyat!

Zonia Kanasevich
Submitted with a $25 donation to the Promin Press Fund

Відділ СУК ім. Софії Русової в Етобіко, у пам′ять наших довголітніх членок відділу - **Ольги Довганюк, Марії Куфіль та Ірини Шиповик**, які відійшли у вічність цього року, як нев′янучий вінок складаємо $200 на пресовий фонд журналу "Промінь". Пам′ять про них буде завжди з нами, а родинам покійних висловлюємо наші глибокі співчуття.

Вічна їм пам′ять!

Ярослава Балаюра, голова
Констанція Чорна, кор. секретар

З сумом повідомляємо що 22-го травня 2010 рийу відійшла у вічність наша довголітня членка **Оля Мушка**. Оля була активною членкою Організації Українок Канади, а згодом вступила в ряди Союзу Українок Канади де вона займала відповідальні становища майже до кінця свого життя.

Вона була головою відділу імені Софії Русової в 2002-2003 роках а в 2004 році одержала 25-літню відзнаку за добровільну працю. Декілька років Оля очолювала Комітет Імпрез де вона знаменито вивязувалася із своїх обовязків.

Нехай Милосердний Господь оселить душу покійної де всі праведні спочивають, а пам′ять про неї нехай буде вічною.

Як нев′янучий вінок у пам′ять Олі складаємо дар в сумі $50 на пресовий фонд журналу "Промінь". Вічна їй пам′ять!

Ярослава Балаюра, голова
Констанція Чорна, кор. секретар

As an everlasting wreath in memory of our recently departed member **Olga Koroluk**, who entered into eternal rest on March 14, 2011 enclosing a donation of $25.00 to the Promin Press Fund.

May her memory be eternal!

Iris Heshka
Promin Convener
Olena Pchilka branch
Yorkton SK

Enclosed is a donation of $25.00 to the Promin Press Fund, as an everlasting wreath in memory of our departed member **Sophie Nickolayou** who entered into rest on March 2nd, 2011. May her memory be eternal.

Iris Heshka
Promin Convener
Olena Pchilka branch
Yorkton SK

ПОПРАВКА

В журналі за місяць квітень 2011, в дописі про Ольги Гавриш помилково подано "в 74-му році" замість "в 94-му році". Перепрошуємо за помилку. *ОС*

У незабутню пам′ять нашого дорогого мужа, батька і діда, **Сильвестра Росіцького**, в 2-гу річницю упокоєння, складаємо пожертву на нев′янучий вінок в сумі $100 на журнал "Промінь". Пам′ять про нього завжди з нами.

Ксеня Росіцька і родина
Бурлінґтон, Онтаріо

The Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka branch at the Holy Trinity Orthodox Metropolitan Cathedral in Winnipeg, Manitoba is donating $125.00 to the Promin Press Fund in memory of our long-time members:

Mrs. Mildres Anonychuk
May 9, 2010

Mrs. Lillian Gurski
February 11, 2011

Mrs. Mae Mandeziuk
September 16, 2010

Mrs. Anne Odaisky
February 9, 2011

Mrs. Effie Sokoliuk
January 7, 2010

May their memory be eternal!

Margaret Pestrak, President
Alyce Budinsky, Promin Convenor

As an everlasting wreath in memory of my husband **Edward Mukanik**, who entered into eternal rest on September 1, 1997, please accept my donation of $50 to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Olga Mukanik and family
Edmonton AB

Жертвую $25 на пресобий фонд "Променя" в пам′ять наших дорогих батьків **Івана і Марія Григор та Павла і Параскевії Лисак**. Пам′ять про них залишиться на завжди.

Олекса і Павліна Лисак

ANNE CHOPIAK 1912-2009
EDNA WOJCIK 1930-2010

Anne Chopiak (nee Philipow) and Edna Wojcik (nee Chopiak) were mother and daughter, lovely ladies, and active long-standing members of the Ukrainian Orthodox Cathedral of St. Vladimir and the UWAC, Lesia Ukrainka Branch in Windsor ON.

They moved to Windsor from Roblin MB in 1942, when Anne's husband and Edna's father, Matthew, gained employment at the Ford Motor Company. After the marriage of her daughter Edna to Ted Wojcik in 1950, Anne was eventually gifted with two granddaughters and three great-granddaughters, who were fortunate to enjoy her love and care for many years. Anne came faithfully each Wednesday to make perogies with the other ladies (in the church) of our congregation up until shortly before her death.

Edna was a tireless member of the Cathedral Museum, her beautiful calligraphy enhancing the numerous displays. Her enthusiasm and genuine interest in people made her a much loved member of our congregation.

Anne passed away in December 2009 at the age of 97. Edna followed in January 2010 at the age of 80. Both were lovely ladies and are missed by all who knew them. Vichnaya Pamyat!

Dobr. Eugenia Berezniak, Secretary
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Windsor ON

Promin Press Fund

Donations received December 1, 2010 to May 31, 2011

$5.00 - $25.00
Stella Spytkowsky, Beamsville ON
Maria Michalczuk, Windsor ON
Nellie Marchuk, Chilliwack BC
Val Chewchuk, King City ON
Valentyna Ohienko, Hamilton ON
A. Boychuk, Weston ON
Maria Kostiuk, Orleans ON
Dobr. Donna Krochak, Calgary AB
Anne Palyga, Regina SK
Martha Kostenko, Edmonton AB
Halina Onufrijchuk, Winnipeg MB
Olga Narepecka, Montreal QC
Jennie Pidwysocky, Montreal QC
Mary Shabotynsky, Etobicoke ON
Maria Netchay, Hamilton ON
Lena Kotak, Gilbert Plains MB
Betty Karpiuk, Thunder Bay ON
Olga Semeniuk, Amherstburg ON
Lydia Hiltschuk, Willowdale ON
Eunice Basaraba, Wolfville NS

$25.00 - $50.00
Marta Cechosh, Toronto ON
Angie Dwernichuk, Chilliwack BC
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Two Hills AB
Antonia Michalczuk, Etobicoke ON
Sylvia Gryba, Saskatoon SK
Anne Kotyshyn, Vegreville AB
Helen Scherbluk, Etobicoke ON
Katherine Mijuskovic, Viera FL USA
UWAC, Melfort SK
Katherine Buyar, Langley BC
Z. Kanasevich, Eatonia SK
Olga Kowcz, Montreal QC
Dobr. Zinaida Turzansky, Edmonton AB
Maria Leheniuk, Toronto ON

$50.00 - $100.00
Cecilia Kachkowski, Saskatoon SK
Anne Malysh, Vernon BC

$50.00 - $100.00 continued
UWAC, Manitoba Provincial Executive
Nettie Parsons, Burlington ON
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Waterford ON
Isabelle Darcovich, Edmonton AB
Dorothy Korol, Canora SK
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Windsor ON
Olena Garrity, Winnipeg MB

$100.00 - $200.00
UWAC, St. Vladimir's, Calgary AB
UWAC, St. Michael's, Edmonton AB
UWAC, St. Olha Branch, Vernon BC
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Kamloops BC
Prometheus Foundation (c/o Maria Szkambara)
UWAC, St. Elias Parish, Edmonton AB
UWAC, Daughters of Ukraine, Montreal QC
UWAC, Maria Markovych Branch, Canora SK
UWAC, St. Andrew's, Edmonton AB
UWAC, Chilliwack BC

$300.00
UWAC, Eastern Executive

$500.00
UWAC, Hanka Romanchych Branch, Saskatoon SK

$600.00
UWAC, Saskatchewan Provincial Executive

$700.00
UWAC, Olha Kobylanska Branch, Saskatoon SK

$1000.00
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Edmonton AB

Щиро дякуємо Вам!

I used to think that running an organization was equivalent to conducting a symphony orchestra. But I don't think that's quite it; it's more like jazz. There is more improvisation.

- Warren Bennis -

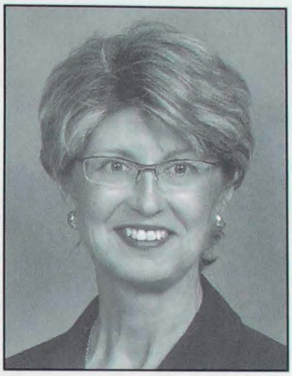

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

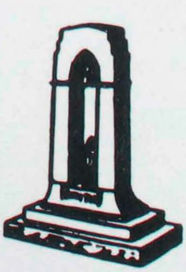

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

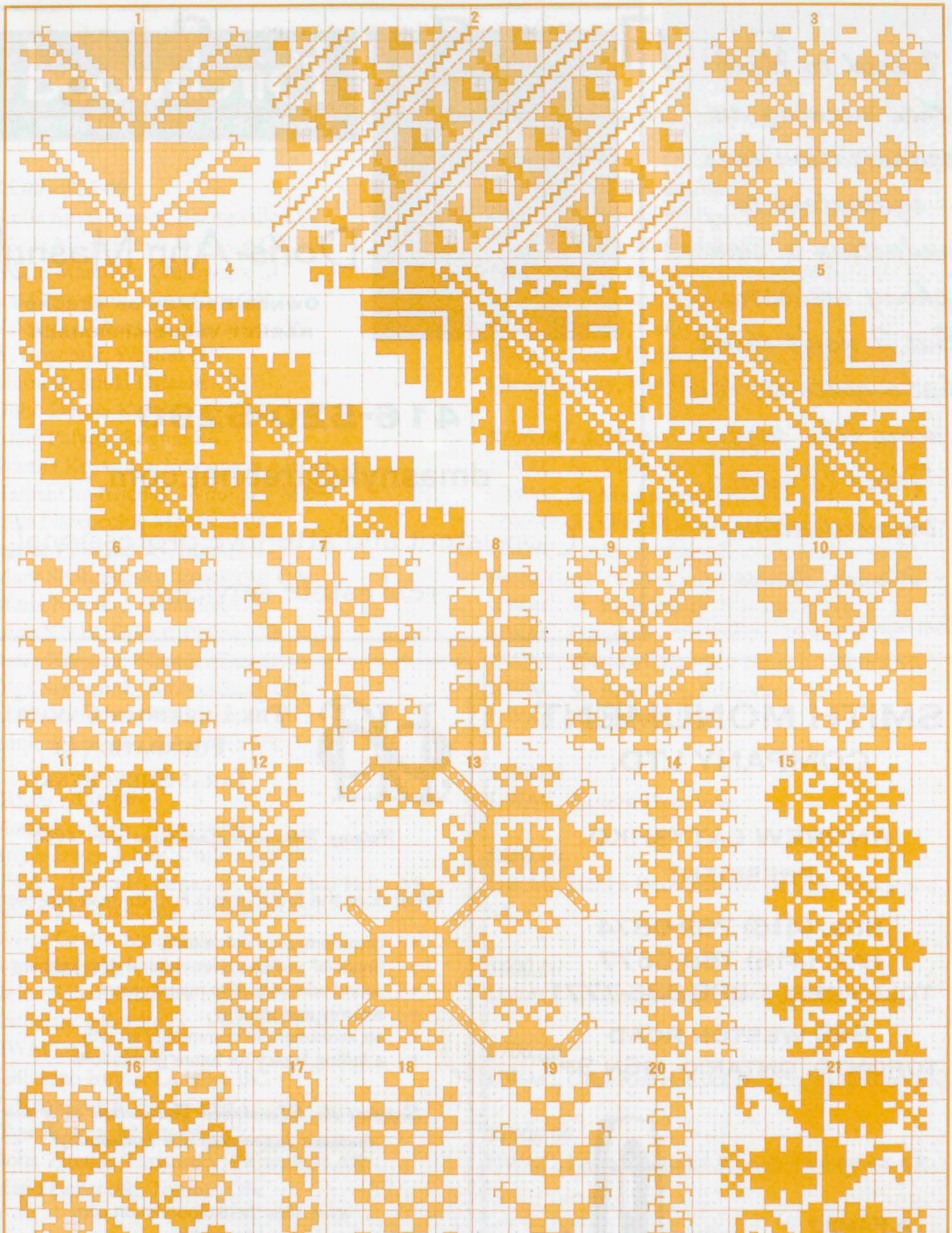

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5
1-Oct-2011

02

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1